

DOMOVINA

Mesečna priloga „Slovenski Tehnik“.

Uredništvo je v Schillerjevi cesti št. 3. — Dopiše blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja trikrat na teden, vsak **ponedeljek, sredo in petek** ter velja za Avstrijo in Nemčijo 12 kron, pol leta 6 kron, 3 mesece 3 krone. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poštnina, namreč: Na leto 17 kron, pol leta 8 kron 50 vin. Naročnina se pošilja upravnistvu, plačuje se vnaprej.

Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vinarjev za vsakokrat; za večje inserate in mnogokratno inseriranje znaten popust.

**Dne 5. avgusta v Št. Ilj v Slov. Gor.!
„Na mejo“! Poletimo med naše brate
rojake, ki tvorijo orjaški jez proti
nemškemu nasilju!**

Karol Havliček Borovsky.

Janko Hacin.

I.

Kakor je omenila „Domovina“ že parkrat, obhaja letos češki narod petdesetletnico smrti prvega in največjega svojega žurnalista, — Karola Havlička. Neštevilna vrsta večerov in predavanj se je že vršila po vseh čeških mestih, trgih in večjih vaseh, kjer so se trudili govorniki najrazličnejših strank seznaniti narod z osebo in z nazeri tega velikega moža. Baš dejstvo, da so ga proslavljali govorniki vseh strank in da ga hoče imeti za svojega vsaka stranka, nam priča, kako velikega pomena je bil ta mož za bratski češki narod in zato bo gotovo na mestu, da se tudi mi zanimamo vsaj nekoliko z njegovimi idejami, tembolj, ker je bil on prvi, ki je spoznal realno stran slovanske ideje in jo skušal kot tako razširiti in uresničiti.

Rojen leta 1821. v Borovi, malem mestecu na češko-moravski meji blizu Nemškega Broda, je potoval že kot dijak mnogo po Češkem, Moravskem, Šleziji, po Slovaškem in po Galiciji. Dopraviši gimnazij in takratne filozofične študije, je stopil vsled svojega globokega verskega čuta v semenišče upajoč, da bo tako deloval najlažje tudi za probujanje svojega naroda. Vendar je v kratkem izprevidel, da je v semenišču našel nekaj drugega, kakor je pa iskal in zato je nameraval izstopiti, prehiteli so ga pa v tej nameri njegovi predstojniki, ki

so ga odslovili zaradi premale pridnosti in premalega spoštovanja do predstojnikov.

Že v semenišču se je boril Havliček poleg svetega pisma največ s slovanskimi jeziki in slovanskim narodnim pesništvom. Še bolj se je poprijel slovanskih jezikov in študij o preteklosti, običajih in navadah raznih slovanskih narodov v naslednjih letih. Kot redni obiskovalec vseučiliške knjižnice se je seznanil s slavnim slavistom Pavlom Šafaříkom na čigar priporočilo je potoval v Moskvo kot domači učitelj k ondotnemu vseučiliškemu profesorju in slavistu Švyrevu. Tu je spoznal Havliček dodobra rusko življenje, katerega je kaj plastično naslikal pozneje v svojih vernih „Slikah iz Rusije“, ki so ostale v svoji stroki v češki literaturi nedosežne še do danes. V njih razganja one megle, ki jih je rodila na Češkem Kollárova nejasna vse-slovanska ideja, dobro spoznavši, da razumejo Rusi vseslovansko idejo tako, da bi vtaknili ostale slovanske narode v svoj veliki žep. Poljaki pa vidijo v njej pripravno sredstvo, s katerim bi se dalo naščuvati male slovanske rodove proti Rusom.

Prišedši domov, je postal Havliček leta 1846. na priporočilo Palackéga urednik češkega uradnega lista „Pražských Novin“. Kot tak je deloval z vsemi močmi za povzdigo vsestranske izobrazbe svojega naroda, spoznavši, da se vprašanje malega naroda da rešiti le potom vsestranske izobrazbe.

Prav zato, ker nas je malo, mora biti vsak izmed nas za deset in četrdeset sto nasprotnikov.

Ko se mu je dalo leta 1848. ob jutranji zori avstrijske svobode razumeti, da bo odslej treba trobiti v vladni rog, je pustil „Pražské Noviny“ in pričel izdajati na svojo roko „Národní Noviny“, ki so pestale v kratkem glasilu češkega naroda in so verno zrcalo in prvi reprezentant slovanske, federalistične, protifrankfurtske politike v letih 1848. in 1849. Kot urednik največjega slovanskega lista je bil voljen Havliček v treh okrajih v državni zbor, kjer je v kratkem proslul s svojimi predlogi na konec debate. V kratkem je izprevidel, kako neplodno je pričkanje v osrednjem parlamentu, odložil svoj mandat in se posvetil izključno le žurnalistiki, dobro vedoč, da prave svobode ne dosežemo niti s klenimi radikalnimi govori, niti potom narilne revolucije ampak le potom prave in temeljite izobrazbe naroda, od katere je pričakoval Havliček edine rešitve.

Ko je pričel pihati duh reakcije in je postajal Havličkov list bolj in bolj opozicijski, je prišel Havliček v ostre konflikte z Bachovo vlado, ki so vedli k temu, da je bil Havliček vsled obsednega stanja v Pragi prisiljen prenehati z izdajanjem „Národních Novin“.

Vendar njegov neumorni duh tudi sedaj ni mogel mirovati. Izognivši se pražskemu obsednemu stanju v Kutno Goro, je pričel izdajati „Slovana“, ki je bil edini radikalno-opozicijski list ob času najhujše Bachove reakcije. V času, ko so potihnili vsi nekdanji širokoustni radikalni revolucionarji, ki so očitali Havličku nekdanj, da je

podkupljen od vlade, se je boril on edini v obupnem boju za poslednje ustavne pravice, ki so obstajale vsaj še na papirju. Nalašč za „Slovana“ je izdalo ministrstvo nov tiskovni zakon, s katerim je bilo mogoče zadušiti i zadnji klic potaplajoče se svobode. Ali prepovedi Havliček ni čakal. Izprevidel je po dvakratnem opominu, da prepoved ne izostane, in avgusta leta 1851. je prenehal izdajati i „Slovana“ ter vpraševal vlado, če ji bo morda ugajala grobna tišina, ki pomenja na eni strani smrt svobode, na drugi pa mir pred viharjem bodoče revolucije, ki jo vlada s svojim strašnim sistemom tako dosledno pripravlja.

Ker se mu potem zakona ni moglo do živega — bil je dvakrat pred porotnim sodiščem, pa obakrat oproščen — je uporabila vlada nasilje, da se maščuje nad svojim najhujšim nasprotnikom. V noči so vlomili orožniki v njegovo stanovanje, ga strgali iz naročja drage rodbine in odgnali v Briksen na Tirolsko v prognanstvo, od koder se je vrnil po skoro štirih letih ubit na duši in na telesu. Kako mu je šlo v Briksenu, je spoznal iz njegovih pisem ženi in prijateljem ter iz „Tirolskih elegij“. V prognanstvu je spesnil tudi „Krst sv. Vladimira“, kulturno-satirično „legendo iz ruske zgodovine“, v kateri opisuje začetek ruskega krščanstva na jako duhovit in opopran način.

Kakor podsekan hrast se je vrnil leta 1855. Havliček v Nemški Brod, kjer ga je še bolj potrla vest, da mu je pred par dnevi umrla ljubljena žena Julija. Sušica je pričela delovati z neumorno silo in ga spravila v pretrani grob tekom enega leta (dne 29. julija leta 1856. v Pragi).

Tako je mož, ki je hotel „za čast in blagor naroda živeti“, iz tega vzroka

LISTEK.

Povest starih pisem.

Spisal Šandor Gjalski. — Poslovenil — or — (Dalje.)

Zal, v hišo njeno nisem mogel več prihajati, ali Ti veš, — kako je pri nas na Hrvatskem. Če je tudi vojskin čas, pri nas se ljudje vendar ne nahajajo zabavati. Tako sem imel nekoliko priložnosti, da se z njo sestanem. Ko sva se tretjič videla, nisva si več skrivala svoje ljubavi.

No bogovi so milostni zaljubljenim. Pa če tudi nisem mogel v njeno hišo, pride na drugi strani tako, da me to ni nič motilo. — Pravim Ti, kot da neki uporni slučaj ali osoda vse tako uredi, da mi je vse v korist te moje ljubavi. Pomisli, moji stari roditelji — osobito ded — so vedno razmišljali, kako veselje bi očetu priredili, odkar je

dobil red Marije Terezije in postal baron. Naposled se domislilo in kupijo eno posestvo. A to posestvo je v neposrednem sosedstvu s posestvom starišev moje male izvoljenke. In tako se Ti dogaja, da sem z divnim angelom vsaki dan — seveda pod znakim rože. Nihče tudi prav ne sluti. Njena majka in tetka kot da sumijo nekaj — Ali — doslej je vse dobro šlo —.

Je li sedaj jasno Tebi, moj filozof, zakaj moram dobiti dopust? Moram, moram ga dobiti, ker jaz brez angelja svojega ne morem živeti, a imam še mnogokaj urediti in izvršiti, predno spet grem v službo.

Da, — moja mala boginja bi silno rada, da odložim cesarsko kapo in odpašem sabljo. Tedaj se vsega najboljšega nadeja. No, jaz vem, kaj mi je dolžnost kot sinu slavnega vojnika in nositelju imena, koje se že tri veke proslavlja na bojnih poljanah. Ne skrbi za to. V ostalem — pa znam jaz i

svojo vojaško dolžnost in svojo ljubav spraviti v soglasje.“

Za tem pismom pride zapisnik njegov, iztrgan iz kakega dnevnika ali temu podobnega. Glasi se tako: — „Ni znala, da sem v bližini — tik nje takorekoč. Stal sem za smreko pred dvorom. Senca me je skrivala in bil sem povsem varen, da me ne more nihče videti. Ona je bila na altani v prvem nadstropju. Mesec jo je vso obseval, kot da sipa po njej svoje plavo srebro. — Bela spalna obleka se je je čisto dotikala kakor plašč angelja na altanju. V sobi poleg nje ob široko odprtih vratih na altani so delale kmetske devoyke — predle so in pevale zraven. Bila je občna seljaška pesem, ali od onih, koje segajo človeku v srce in se ga ovijajo kakor bršljan ob steklo. — Tedaj sem nvidel, kako prav ima zagrebški gospod škof, ki toliko hvali te pesmi. Meni vsaj je bilo, kot da isto poje pesem, kar čuti i duša moja. In

dolgi čustveni akordi so plavali v svetlo noč, ki je vsa drhtela, snivajoč se klanjala v valih bajne mesečine, ki je vsemu podajala čudežno - pošastno lice, pred mojimi očmi je nastajal čisto neki drugi svet — daljni in povsem tuj svet, v katerem smo vsi samo gosti. A gori na altani je ona — v vsej svoji angelski lepoti. Mile in drage oči hite jej zaeno z zvokom pesmi z zamišljenim pogledom v globoko, nedogledno noč. A sijaj njih zenic ne zaostaje za sijajem in bliščem zlatonitih trakov, ki plovejo tam od daljnih zvezd sem do naših sanj. — Ah, — nisem se mogel več obvladati, zašepetal sem njeno ime in stopil iz sence. Drago dete se je zdrznilo, okoli usten mu je zaigral radosten smehlaj, a nekoliko pozneje me kliče dragi glas izza gabrovega grmičevja tam za smreko. Srca najina so se našla v dolgem objemu. Kako je dobra in draga bila! Tak le en trenutek — in večnost sreče je v njem.“

umrl, tako je podlegel mož, ki se je boril vse svoje življenje za resnico in pravico in bil najhujši nasprotnik vsakega nasilja, laži, krivice in nepoštenja. In baš v teh dveh momentih leži ona velika tragika mladega Havličkovega življenja, ki je poleg drugega tako mnogo pripomogla k popularnosti „briksenskega mučenika“, kakor ga Čehi danes splošno imenujejo.

II.

Prvi politični nastop Havličkov spada v dobo, ko so se valovi demokratizma in revolucionarstva že silno zaganjali v Metternichov absolutizem. Havlíček je čutil, da pride izza meje vihar, ki očisti smradljivi zrak predmarčne dobe, zato je sledil v svojem listu kaj pozorno demokratično gibanje v tujini in tako neopaženo pripravljaj svoje čitatelje na leto 1848. Takó si lahko razlagamo, kako da takrat še čisto mladega Havlička leto osemindesetdeseto ni prehitelo in da mož ni dvomil niti trenotek, na katero stran se ima postaviti.

Najvažnejše vprašanje, ki se je stavilo celemu češkemu narodu takoj iz začetka, se je glasilo: „Ali se udeležimo revolucije in kako se je udeležimo?“

To vprašanje je bilo za češki narod tako eminentne važnosti, tako velikega taktičnega pomena, da ga je razdelilo v dva tabora: mlajše, navdušene in vrečekrvne radikalce pod vodstvom Friča, Sabine, Bakunina i. dr. in starejše, zmernejše narodnjake pod vodstvom Palackéga, Riegra, Braunerja i. dr., ki so bili za mirno pot.

Havlíček ni dvomil niti trenotek, kje je prava pot, dobro vedoč, da „se vrši vsak napredek najbolje potom razuma in brez nasilja“ in se je postavil takoj v začetku odločno na stran Palackéga in njegove narodne stranke. Saj je bila vsaka revolucija naravnost samoumor, če se pomisli, da je bil edini politično zreli živelj na Češkem — plemstvo — protinaroden, pretinaroden je bilo premožnejše meščanstvo, velika ljudska masa pa nezavedna. Zavedni so bili le mali trgovci, obrtniki, nekaj uradnikov, par profesorjev in večina duhovščine. Za uspešno revolucijo je manjkalo politično izkušenih voditeljev in prav tako politično zavedne navdušene mase. Brez tega je pa vsaka nasilna revolucija izključena, pred vsem treba duševne revolucije.

V celem je sprejel leta 1848. Havlíček politični program Palackéga, zahtevajoč Novo-Avstrijo na podlagi „narodnostne in deželne avtonomije“. Ne smemo zameriti niti Palackému niti Havličku, da sta omarovala med naravnim in historičnim pravom, med avtonomijo

narodnosti in avtonomijo dežel. Saj to vprašanje v češki politiki še danes ni rešeno in je bilo in je še vedno povod najhujšim nasprotstvom med različnimi češkimi strankami. — Vendar se je Havlíček kljub vsej narodnosti precej razlikoval od Palackéga zlasti v tem, da je bil mnogo bolj demokratičen. Tako je zahteval on za avtonomni češki deželni zbor eno zbornico voljeno na podlagi splošne in enake volilne pravice, Palacký pa dve, višjo in nižjo. Kakor rečeno, je zahteval Havlíček že takrat splošno in enako volilno pravico, sklicujoč se na indirektni in krvni davek, zahteval je enako pravnost narodov v državi in posameznikov v narodu. Vsa privilegija plemstva se imajo zrušiti.

Proti nasilni revoluciji stavi revolucijo v glavah in v srcih, popolni duševni preporod celega „naroda“. „Z notranjo silo in izobrazbo k svobodi“, je bilo njegovo geslo. Kajti svobodo, pridobljeno z nasiljem, zlomi zopet nasilje, trajna je le ona svoboda, ki temelji na izobrazbi in zavednosti ljudstva. Zato je pa tako vstrajno svaril pred nasiljem in deloval za povzdigo duševnega razvoja narodovega, zato je pa polagal tako veliko ceno na šolo, dobro vedoč, da je narod brez šole, brez izobrazbe izobrazbe izgubljen. Deloval je na to, da se povzdigne učiteljska izobrazba, da se uvede po vseh šolah narodni jezik. V dobi, ko je bilo ubito vse politično življenje, svetuje, naj se ustanovi nepolitično društvo, ki bo delovalo za povzdigo šolstva, ideja, ki se je vresničila šele v letih 1905 in 1906 z ustanovitvijo „Jednote Komenskiga“.

Samoobsebi umevno, da Havlíček ni pozabil niti za trenotek svojega strogo narodnega stališča, vedno delujoč po svojem reku: „Prva in glavna naša skrb mora biti za narodnost, za jezik“. „Največja svoboda brez narodnosti ni za nič, zato, ker je to svoboda le za tujce, za naše tlačitelje in gospode, ne pa za nas“. Pogoji za obstanek češkega naroda vidi v združenju celega češko-slovanskega*) naroda v eno celoto. Zato zahteva združitev Češkega, Moravskega, Šlezije in Slovaškega v eno upravno celoto, pričakujoč pomlajenja in preporoda češko-slovanskega naroda baš od nepokvarjene Slovaške. Pa niti ideje Slovanstva ne zameta, vendar se vsled svojih izkušenj med Rusi in Poljaki omejuje pred vsem na Avstrijo, videč, da združeni avstrijski Slovani lahko kljubujemo nemškemu morju, dočim smo

*) Češki, moravski in šlezijijski Čehi ter Slovaki.

posamezni preslabotni. Zato vidi v obstanku svobodne Avstrije predpogoj za obstanek malih slovanskih plemen — in tudi narobe. Zlasti simpatično opazuje gibanje Jugoslovánov, „s katerimi bi sklenili Čehi lahko doslej v svetovni zgodovini še nepoznano prijateljstvo“. — Neusmiljeno bojuje i proti Frankfurtu, kajti Avstrija, po večini slovanska, tam nima kaj iskati.

Ena lastnost pa odlikuje Havlička pred vsemi njegovimi sodobniki in pred vsemi sedanjimi politiki, to je njegova resnicoljubnost. „Le ven s čisto resnico“, kliče neustrašeno prepričan, da je rodila laž največ gorja. Pregarjajoč vedno vsako neresnico, priznava tudi lastne napake, izpoznavši, da je bolje, spoznati storjeno napako in jo popraviti, kakor pa pokvariti z lažjo še tisto, kar je dobrega. „Z odkritosrčno in razumno politiko“, je bilo njegovo geslo, po katerem se ravnal vedno in povsod. Vse njegovo življenje je bil en sam neizprosni boj za resnico in pravico proti vsakemu zatiranju in vsem privilegijem, proti oni veliki politični, socialni, verski in moralni laži, ki je ovladala takratni absolutistični vzduh in ki ovladuje v isti meri današnje ustavnost. In to je ono, kar je vzrok, da se bo imenoval „Briksenski mučenik“ med Čehi vedno poleg Husa, Helčičkega in Komenskéga. Njegova iskrena demokratična ideja, v kateri naglašja, naj prične demokratizem izvajati vsak sam pri sebi, in njegova požrtvovalna delavnost, v kateri tako zelo obsoja vse tiste, ki vsled vednega govoričenja o ljubezni do naroda ne morejo preiti k činom, ga odlikujeta pred vsemi sodobniki in ostaneta češkemu narodu vedno pravi vzor.

S hvaležnostjo se spominja češki narod letos svojega največjega publicista, velikega in nenadomestnega v vsakem oziru. Stranke se pripravljajo med sabo, katera je bližja njemu in kateri je bližji on; — naj bi se vse v resnici potrudile, da se mu kar najbolj približajo.

Vrste, ki smo jih napisali, naj vzbudijo zanimanje za tega velikana tudi v slovenskem narodu. Zlasti ti, slovenski mladenič, ki goriš v ljubezni do svojega naroda in si še poln iluzij o vseslovanski vzajemnosti, pojdi in vzemi v roke zlato knjigo, ki se imenuje „Havličkovi spisi“ in črpaj iz nje bogate zaklade globoke in dalekosežne misli, ki naj te vodijo v tvojem bodočem narodnem delu.

„Več Havlička!“ Ta klic ni opravičen le med Čehi, ampak tudi med Slovenci, kajti njegov duh bi razjasnil marsikaj, kar nam je doslej še popolnoma nejasnega.

Havličkova nagrobnica — slika češke narodne duše. Ta nagrobnica je znana povsod, pri zibelah jo pojo matice svojim dojenčkom. Ona je temelj narodne vzgoje češkega ljudstva. Glasi se:

*„Spi Havličku v svém hrobečku,
narod spívá tvoú krásnou písničku,
Čech se Nemce nebojí,
odpočívaj v pokoji“.*

*„Kdybys mohl z hrobu hledět,
videl by si narod pro té želeť,
odpočívaj v pokoji,
Čech se Nemce nebojí.“*

(Po naše: Spi, Havlíček, v grobu svojem, narod poje tvojo krásno pesem; Čech se Nemca ne bojí, v miru počívaj.)

Da moreš pogledati iz groba, bi videl, kako narod za teboj žaluje; v miru počívaj, Čech se Nemca ne bojí.)

Svetovno-politični pregled.

Ruski dogodki.

Mislil je svet, da bo po razpustu dume vzplamenelo po celi Rusiji, da se začne revolucija, kakršne svet še ni videl. Na brezsrdno in ošabno preziranje in teptanje ljudskih pravic od strani carja in njegovih samosilnih državnikov bi bil vsakdo pričakoval tak odgovor. In vendar se ni zgodilo. Pač se vrše tuintam manjši ali večji pulti, ali v splošnem je Rusija mirna, in zdi se, kakor da se nekje v neznanih globočinah pripravlja ter kuha, da gotov čas izbruhne na dan. Morda nam prinesejo bodoči dnevi poročila o novih pretresujočih dogodkih.

Naročilo novega ministrskega predsednika.

Stolypin je izdal gubernatorjem in mestnim poglavarjem brzojavna navodila za nadaljno postopanje. Naročil jim je, naj zahtevajo od podrejenih oblasti odločno postopanje brez vsakega obotavljanja, kjer se gre za vzdrževanje reda. Nemiri se morajo zatreti za vsako ceno. Gre se za boj proti sovražnikom družbe, ne pa proti družbi sami.

Splošni punt?

„Vorwärts“ priobčuje resolucijo, ki jo je sklenilo 465 zastopnikov revolucionarnih ruskih strank na svojem shodu v Moskvi. V resoluciji se naglašja, da se bodo proti vladi dvignili kmetje in delavci in se uprlo 36 gardnih in pehotnih polkov v tistem hipu, ko bo začela vlada z nasilstvi in represalijami.

Nova stranka.

Bivši člani dume grof Heydes, Stahovič in Lvov so priobčili v „Novoje Vremju“ oklic za novo stranko „mirnega pomlajenja“, ki bi delovala za red v državi.

Za tem je eno njeno pismice. „Vode so se razlile — in naš hlapec je pripovedoval, da je baš najjačji jez pri tvojem mostu. Tako se bojim, da se ne bova danes videla, — morda tudi jutri ne? Ah, — kako bo to? Zato se poprimem peresa (morala sem si ga sama ostriti in rezati, ker našega Kasnarja ni doma) pa ti pišem! Sedaj, ko vem, da se zvečer ne vidiš, še bolj živo čutim in se spominjam vse lepote naših skupnih časov. Čisto težko mi je prenašati misel, da se ne bova šetala po naši krasni šumi, pod sencami starodavnih hrastov, kjer je vse tako tiho in mirno, da moreva razločevati in poslušati udar najinih src. Ah, — kako mi je duša srečna in blažena, kedar hodim ob tebi, a tvoja mi roka počiva okoli pasa in me ti vodiš, a jaz — da tako rečem — še ne znam kam in kako mi stopajo noge, vsa se udajam in prepušчам razkošju in bla-

ženstvu, ki mi ga dajo in nudijo tvoje sladke besede, katere mi šepeteš na uho in tvoji poljubi me omamijo, da vsa drhtim; — ali zopet, kedar mi pripovedaš o svojem vojnem življenju, ali — oh! — tedaj sem pa gotovo vsa vznemena, kedar mi govoriš o lepoti, ki jo priroda pred nama razsipa. Spominjaš se, kako sva zajedno bila začarana zadnjikrat od pesmi slavčkove v grmu, ki je bil popolno obliti od mesečine? Pesnik si — pesnik — Ivan, dragec moj, — za mene vsaj najmiliji in najboljši pesnik! Pa sedaj pride ta nesrečna voda in jaz te ne morem videti ne slišati! A imela bi toliko s teboj govoriti. Ne samo ljubavne besede in razgovore, ampak o tem, o čemur si mi zadnjič toliko govoril. Ti smeš biti uverjen, da vse tako uredim, kakor želiš in kakor hočeš. Pa — kako bi tudi mogla drugače, ko te tako ljubim. No bojim se, da

vendar ni vse ono tako lahko, kakor ti misliš in kakor si govoril. Pomisli! Kako naj jaz najdem vso energijo, vso opreznost — kratko povedano — bojim se. A da li je tudi pred zakonom mogoče? Ti si vojak, — pa jemlješ vse tako, kot da se gre samo za junaštvo in voljo. Ne ljuti se — in ne dvomi o meni. Pa če mi prihajajo tudi take misli, vendar izvršim vse tako, kakor želiš.“

Na to pismo sledi takoj njegov odgovor: „Ne boj se, duša, ničesar — vse je v redu. Ne plaši se zakona, dobro sem si premislil in vse pojde, kakor sva sklenila. Medtem pa — kaj že sedaj skrbiš? Mogoče je še, da ne bo vojske, pa mi ne bo treba takoj k regimentu. In potem ostanem celo leto — morebiti še celo zimo. Dotlej pa se utegne vse tako uravnati, da nama ne bo treba tako postopati, kakor sem ti pravil. Ali — če bom moral jutri

oditi, tedaj pa hočem še danes ono storiti, kar sem ti rekel in kar mi tudi ti duša privoliš, ljubav naša tako hoče. — od tega je odvisno življenje moje. No upajva, da ne bo tako. Že prošle zime se je govorilo o vojski. Bila si tudi v velikih skrbih in si mi pripovedovala, da ti je oče z najzanesljivejši strani izvedel, da je vojska gotova. Pa glej: prošla je zima in došlo je poletje, a vojske ni bilo. Gospod Bonaparte je zares čuden, ali odkar je cesar — utegne se nekaj primeriti. Ali pustimo to! Danes sva še skupaj, a kaj nama prinese jutrnji dan — eh, — na vsako njegovo novico sem pripravljen. Pisati ti itak ne smem vsega. Na večer pridem zato na običajno mesto čakati svoje zlato, svoje blago — svojo največjo srečo! Pridi!“

(Dalje prihodnjic.)

Reforme na Finskem.

Česar se Finci sami niso nadjali, se je zgodilo. Car Nikolaj jim je potrdil deželnozborsko reformo in novi volilni zakon. Finska ima potemtakem obsežnejšo volilno pravico, kakor sploh katera dežela, kajti volilno pravico imajo tudi ženske. To nepričakovano naklonjenost napram Finski je povzročil strah pred Vyborgom.

Rusko in Avstrija.

Baron Gagera je kot pooblaščenec ministra Goluchowskega izjavil, da stoji Avstro-Ogrska na stališču da se za nobeno ceno neče umešavavati v notranje ruske razmere in zadeve.

Gibanje v Livlandiji.

Med Lehi se je začelo povsod sumljivo gibanje. Baje so zagrozili Nemcem s splošnim klanjem. V Kurlandiji so napadli grad Remten, last grofa Medema, ter ga popolnoma razdjaali. Grofa so ubili. Grad je hranil mnogo umetniških in zgodovinskih dragocenosti.

Liberalnost nove vlade.

Neki član Stolpynovega ministrstva je pisal „Matinu“, da bo vlada svoj liberalizem kmalu pokazala z dejanji, in sicer v prvi vrsti s tem, da vzame v ministrstvo nove člane. Revolucionarno gibanje mora seveda vlada zatirati z najstrožjimi sredstvi.

— **Ministrski svet** se je v torek bavil s tekočimi zadevami in s pripravi za jesensko zasedanje. Imenovanje novih tajnih svetnikov, med katerimi so tudi ministri dr. pl. Derschata, Prade, dr. Marchet, dr. Pacák in dr. Foit, se razglasi 18. avgusta obenem z imenovanjem mnogih novih članov v gosposko zbornico.

— **Česki politiki.** „Politik“ podaja mladočeške poslance, naj odlože svoje mandate, ker so slabo zastopali češke koristi v zadevi volilne reforme. Istemu listu javljajo z Dunaja, da misli res več mladočeških poslancev odložiti mandate.

— **Novi ruski poslanik na srbskem dvoru** postane ministerjalni svetnik Bazil Sergejev.

— **Mir v Srednji Ameriki.** Iz Washingtona poročajo: Glasom brzovjave iz San José (Guatemala) je bil dne 20. t. m. na križarju Združenih držav „Marblehead“ na visokem morju sklenjen mir med republikami Guatemala, San Salvador in Honduras. Na mirovnih pogajanjih je v prvi vrsti posredoval meksikanski odposlanec.

Dopisi.

Gornjigrad. Dne 14. t. m. je v čitalniški sobi zborovalo „Pevsko društvo“. Došlo je precej članov, ki so vsi z zanimanjem sledili zborovanju. Predsednik g. Drukar pozdravi vse navzoče zlasti še na novo pristopivša podporni člana g. Presečnika in g. Prislana. Nadalje se spominja britke izgube, ki je zadela društvo; umrl je v minuli društveni dobi najvestnejši član in večletni svoječasni predsednik, odbornik itd. g. Jakob Božič. V znak žalja vstanejo zborovalci.

Po prečitaniu zapisnika zadnjega zborovanja poroča o društvenem delovanju v minuli dobi g. Alfonz Ribič. Društveno delovanje ni bilo bogve tako sijajno, manjka nam močnega prtega tenorista. Upati pa je, da bode s časoma bolje tudi v tem oziru. Tajnikovo poročilo se odobri, ravnotako tudi blagajniško poročilo. Društvo ima 134 K 89 vin. v denarju.

V odbor so se volili vsi dosednji odborniki, le mesto umrlega g. Božiča se je izvolil g. Krajnc ml. Tako je odbor sedaj sestavljen sledeče: pred-

sednik g. Avgust Drukar, c. kr. notar; podpredsednik in blagajnik g. Josip Krajnc ml. lesni trgovec; tajnik g. Alfonz Ribič, c. kr. davčni uradnik; pevovodja g. Anton Ribič, organist; odbornika sta g. Ignacij Šijanec, učitelj in g. Josip Krajnc st. veleposestnik.

Od Sv. Lovrenca nad Mariborom. Zmamenja narodne probujenosti in zavednosti enega ali drugega kraja so najbolj gotova sledeča: 1. obilna udeležba ob raznih volitvah; 2. število dobrih in za narodno stvar vnetih časnikov, ki v dotični kraj prihajajo; 3. udeležba in sodelovanje pri društvenih veselicah, narodnih slavnostih itd.

K zadnjim brezdvomno pripadajo tudi kresovi na predvečer slovanskih apostolov sv. Cirila in Metoda. V celi občirni župniji jih je bilo prav malo. Pred par leti smo še bili v tem oziru dosti bolj zavedni. Mnogo je k temu pripomagal lepi in vzpodbudljivi zgled takratnega župnika g. Jožefa Soviča. Njegovo narodno prepričanje je bilo trdno in neomajano. Komaj se je začelo dne 4. julija zvečer mračiti, že je zaplamenel na cerkvenem travniku velikanski kres in strel iz topičev je odmeval od hriba do hriba. In g. župnik je z veseljem gledal visoki plamen, ki je tako lepo obseval belo župno cerkev ter jo delal vidno daleč okoli.

Ne sramujmo se, da smo slovenskega rodu! Slovenci ne smemo biti na pol suha veja na velikanskem drevesu skupnega slovanskega naroda. Spoštujemo slovenski materni jezik, katerega so toliko stoletij čuvali in ohranili naši predniki; blizu meje smo, zatorej varujmo se skrbno, da nas ne zalijejo valovi nemške povodnji. Naročajmo in bermo le take časopise, ki nas vne-majo za narod in gospodarski napredek. Ne poslušajmo tistih rojakov, ki še v svobodni Ameriki niso zamogli s svojo neumno „modrostjo“ izhajati, pa jo hočejo zdaj nam pri vsaki priliki prodajati.

Lovrenčan.

Ruše. (Zahvala.) Velika pevska in narodna slavnost, ki se je priredila 15. julija v Rušah, je uspela tako imenitno, da čuti podpisano društvo prijetno dolžnost, izreči vsakomur, ki je na ta ali oni način pripomogel k srečnemu uspehu slavnosti, svojo iskreno zahvalo. Ne najdemo primernih besed, ki bi mogle prav tolmačiti cenjenim prirediteljem, darovalcem in udeležencem celokupne slovesnosti čut naše hvaležnosti. Iz dna srca izrekamo tem potom pristrčno zahvalo slavnemu „Slovenskemu pevskemu društvu v Ptnju“, ki si je blagovolilo izbrati letos za kraj svojega običajnega koncerta naše Ruše in je z impozantnim nastopom in izbornim petjem navdušilo vsakega poslušalca, dalje neumorno delavnemu pripravljalnemu odboru v Rušah in njegovemu dičnemu načelniku in vrlemu županu g. dr. Gorišku, slavnemu tehničnemu vodji zgradbe „Planinske vasi“ č. g. A. Pinteriču, ki je delal za slavnost več tednov z nadčloveškimi duševnimi in telesnimi močmi in katerega mojstersko delo so občudovali in priznavali tisoči zbranega občinstva, dalje vsem slavnim društvom, ki so veliko pripomogla s svojo udeležbo k veličastnosti cele slavnosti, osobito čveterna društva, ki so posetila slovesnost s svojimi prekrasnimi zastavami, slavnim rodoljubnim mariborskim damam v šotorih, „Na Bledu“ in „Pri Žigertovem stolpu“, ki so prišle v oddaljene Ruše in se tukaj trudile ves dan in vso noč za dobro narodno stvar, slavnemu „Bralnemu društvu“ v Lembahu, ki je zbudilo občo pozornost že pri sprejemu in ki je po svojih cenjenih gospoh in gospodičnih članicah z vso vnemo delalo za prosep slavnosti v svojem lepem

šotoru za cvetice, dalje častitim rodoljubnim gospoh in gospodičnam v paviljonu za sladoled in sladke pijače, ki so prihiteli iz daljnega Št. Lovrenca in tuka; kot vrle in navdušene planinke neumorno delale ves dan in vso noč, slavni obitelji dr. Goriškovi, ki je oskrbovala občirni „hotel“ v „Starem gradu“ z največjo požrtvovalnostjo in katera sploh deluje pri vsaki narodni slavnosti z največjo unemo, cenjenim gospoh, gospodičnam in gospodom iz Ruš in Smolnika v „Koči pri Šumiku“ in „kavarni pri hojki“, ki so že teden dni prej takorekoč noč in dan delali in na dan slavnosti s svojo ljubeznivostjo in s svojim odkritim in mirnim vedenjem kazali tujcu pravi značaj severnopohorskega prebivalca, da se je pri njih kar trlo občinstva, dalje ljubkim gospodičnam v paviljonu za sadje, ki so se kot prave hčerke naših planin z največjo navdušenostjo in požrtvovalnostjo trudile za prosep planinske slavnosti in — „sladkim“ gospoh in gospicam v paviljonu za sladčice in pecivo, ki so s svojim „sladkim“ in ljubeznivim nastopom tako uplivalo na občinstvo, da je kmalu pošla njih velika zaloga peciva.

Srčno se dalje zahvaljujemo cenjenim gospicam, ki so podarile zastavam spominske trake in obsipale došle goste z dišečimi cvetkami, dalje vsakemu izmed tisočero gostov nepozabljivemu cirkusu „Bufo bil“, katerega so vodili trije gospodje z največjo spretnostjo, kazali „Amerikanske pošasti“ in „Pohorske znamenitosti“ v posebnem šotoru in vabili občinstvo z „najmodernejšimi lajnami“, cenjenim gospodom akademikom, ki so priredili dan poprej v Rušah dijaški shod in veliko pripomogli, da je bila slavnost veličastnejša, dalje slavni „gledališki družbi“, ki je izborno zabavala svoje poslušalce in konečno vsem cenjenim darovalcem bodisi denarja, jestvin, pijač, cvetic, vencev itd., vsem tistim ljubim domačinom, ki so drage volje posodili veliko veliko raznega lesa za stavbo raznih šotorov in vsakomur, ki je pomagal pri skrajno neugodnem vremenu na ta ali oni način. Delali ste vsi za narodno stvar in ta zavest naj Vam bo najboljše plačilo.

„Podravska podružnica“ slov. plan. društva v Rušah,

25. julija 1906.

Mihael Serne, Dav. Lesjak,
tajnik, predsednik.

Iz Ljutomera. Šolske vesti. Z ozirom na to, da je imelo učiteljstvo Ljutomerskega in gornjeradgonskega šolskega okraja v soboto dne 14. julija svojo redno konferenco v Franc Jožefovi šoli, je ta šola imela svoj sklep v četrtek dne 12. julija z zahvalno sv. mašo. Po maši je bila skušnja iz veronanka, po skušnji pa so dobili otroci šolska naznanila, odpustnice in spominske liste. Šola je obiskovalo 339 dečkov (razredoma 51 + 47 + 56 + 93 + 92) in 335 deklie (razredoma 50 + 49 + 59 + 97 + 80), skupaj 674 otrok, med temi 94 (2/3) iz nemški šoli všolanega trga.

Prejšnjo nedeljo so bila ženska ročna dela na ogled razpostavljena. — Dečki V. razreda so pri okrajni učiteljski konferenci izvajali v šolski telovadnici pod vodstvom g. učitelja Zacherla javno naogledno telovadbo s spremljevanjem glasovirja (sestavil za ljudske šole g. Janez Kren, učitelj telovadbe na mariborskem učiteljskem). Telovadba je obsegala nastopne točke: I. Kolo s petjem (Mladi vojaki). II. Proste vaje z obtežili in brez obtežil. III. Splošne vaje na spravah. IV. Kolo s palicami. Vse točke so se vršile gladko in dovršeno in učiteljstvo jih je pohvalilo z burnim ploskanjem. Konference se je udeležil tudi

naš velezaslužni rojak g. ravnatelj Schreiner iz Maribora, kateri je prav zanimivo predaval a) o otroških telovadnih igrah, b) o temeljih zemljepisnega pouka z ozirom na kulturno stopnjo Mursko polje-Slovenske gorice.

V nedeljo 15. julija dopoldne je imela obrtna nadaljevalna šola (zvezana s Franc Jožefovo šolo) svoj sklep s skušnjo v prisotnosti članov šolskega odseka in šoli naklonjenih mojstrov. Izmed 74 vpisanih obrtnih učencev jih je ostalo koncem šolskega leta 56. Pončevala sta gg. ravnatelj Ribič in realčni učitelj Kryl. To za naše obrtne učence prepotrebno šolo podpirajo obrtne zadruge in pa okrajni zastop.

Slovenske novice.

Štajersko.

— **„Nemški“ mestni mandat na Spodnjem Štajerskem.** V Mariboru, ki tvori en volilni okraj za en nemški mandat, imamo po ljudskem štetju l. 1900 vseh prebivalcev 23.360, izmed teh Nemcev 19.298 in Slovencev 4062. V mestnem volilnem okraju Celje imamo po istem štetju 27.211 prebivalcev, izmed teh 16.488 Nemcev in 10.713 Slovencev. V mestnem volilnem okraju Lipnica imamo 26.582 prebivalcev, izmed teh 19.183 Nemcev in 6.369 Slovencev. Tako je torej skupno 55.599 Nemcev in 21.154 Slovencev. Prepričani smo, da se razmerje v številu prebivalstva od imenovanega leta ni bogve kako spremenilo, vsaj ne na korist Nemcev. Tako bi torej bilo po naših spodnještajerskih mestih in trgih nad 20.000 Slovencev majoriziranih od niti 60.000 Nemcev. In četudi odračunamo od tega slovensko prebivalstvo Mozirja in Kostričnice, o katerih krajih najnovejša poročila pravijo, da nista vzeta v nemški volilni okoliš, torej 2723 + 1478 = 4201, še vedno ostane 16.953 Slovencev v naših mestih in trgih brez svojega zastopstva. In te podatke smo vse podali po rezultatih ljudskega štetja, ki pa so, kakor vobče znano, za nas skrajno žaljivi in sramotno predrzni, ker krivično sestavljeni. Lahko računimo na 25.000 in še več Slovencev, ki ostanejo v mestih in trgih brez zastopstva. In to je pravičnost volilne reforme!

— **Tretji nemški mandat na Spodnjem Štajerskem.** Izvedeli smo, da naša po velikih dunajskih dnevnikih posneta vest, da prideta namreč v volilni okraj Lipnica tudi Mozirje in Kostričnica, ne temelji na istini. Dobro! Kljub temu pa še ostanejo v tem volilnem okraju Zgornja Radgona, Ptnj, Pobrež in Razvanje. Sliši se tudi, da baje razdelitev teh nemških mandatov še ni dognana. A prepričanje imamo vendar, da bo ostalo pri tem načrtu, če se ljudstvo pravočasno negane.

— **Slovensko politično društvo za Spodnji Štajer** v Mariboru je v svoji odborovi seji sklenilo, da imajo državni poslanci v sporazumu s posebej v to voljenim odsekom sklicati javno zborovanje, dostopno vsem štajerskim in koroškim slovenskim volilcem. Zborovanje se ima vršiti v Mariboru, da se morejo udeležiti tudi volilci iz radgonskega in ljutomerskega okraja. Govorilo se bo le o položaju, ki je nastal po dosedanjih sklepih odseka za volilno reformo. Tako vendar končno pride cela zadeva pred forum ljudstva.

— **Petdesetletnico mašništva** slavi danes občešpustovani in priljubljeni vpokojeni c. kr. profesor veroznanstva na celjski gimnaziji, preč. gospod šolski svetnik Ivan Krušič. Rojen dne 4. junija 1833 v prijaznem Medlogu ob cesti iz Celja proti Založki graščini, dovršil je gimnazijo v Celju

in bil posvečen v mašnika dne 27. julija 1856. Po kratkem kaplanovanju prišel je na gimnazijo v Celju kot profesor veronauka. Učil je pa zraven tega tudi slovenščino in to ne suhoparno, kar mu je sploh bilo vedno zoprno v življenju, ampak živo, iz življenja vzeto za življenje. Gospod Ivan Krušič je bil nenavadno dober cerkven govornik, v prostih urah pa izvrsten družabnik, ki je rad zapel s svojim lepim glasom v veseli poštenu družbi in hvalil radostno Boga za darove, katere mu je naklonil. Zadnja leta je bolezen čestitljivega starčka prisilila iti v pokoj in ga je držala skoro zmerom doma. Tako mnogi čestitelji njegovi mu iz srca želijo okrepitev telesnih moči in vživanje mirne, zdrave starosti, katero mu naj sladi zavest storjenih dolžnosti!

— **Dne 5. avgusta v Št. Ilj v Slov. goricah!** Slovenci se vobče zelo skromno zanimajo za svojo mejo in za bojavnike, ki jo branijo. Kaj čuda tedaj, ako je nam ugrabil naš sovrag s svojo rafinirano nasilnostjo toliko krasne in rodovitne zemlje! V boju proti našprotniku je stala vedno le peščica narodnih mož, ki pa so izgubivši vero v zmago, podlegli prej ali slej. Nemški obroč pa se je zopet tesneje pritegnil na naše narodno telo. Toda tudi Slovenci smo se vzdramili iz narodnega mrtvila in še čutimo v sebi moč, da razrahlamo ta nemški obroč. Slovenska zavednost narašča, ž njo pa tudi vsestranska narodna odpornost. Sokolstvo stopa v našem narodnem boju v sprednjih vrstah kakor kadr narodne armade. Zato uživa tudi za svoje nesebično narodno delovanje zaupanje naroda in vsak pravi rodoljub je z veseljem pozdravil klic Celjskega Sokola:

„Na mejo!“ Poletimo med naše brate rojake, ki tvorijo orjaški jez proti nemškemu nasilju!

Spoznavajo moze, katerim ni klonil duh, niti bojna vstrajnost, da so po dvajsetletnem vročem boju priborili Št. Ilj slovenski posesti. Praznujmo, svečanostno praznujmo ta praznik slovenske zmage! Že sedaj vlada splošno, posebno pa med celjskimi Slovenci mnogo zanimanja za ta izlet. Celjskemu Sokolu se pridruži Celjsko pevsko društvo, ki bo nastopilo v Št. Ilju z mešanim oktetom in Slov. del. podp. društvo z moškim zborom. Dosedaj so že prijavili svoje sodelovanje: Ljubljanski, Ljutomerski in Žalski Sokol. Ali tudi sokolskega mladiča iz Maribora bomo privabili v sokolski krog in hočemo ga podkrepiti za smelejši polet. Iz Maribora in okolice pa pridejo še razna druga društva, tako da že danes lahko sklepamo, da Št. Ilj še ni videl take slavnosti. Slovenska trobojnica pa bo oznanjevala, da je in bo Št. Ilj slovenski.

— **Vsem hmelnjarjem!** Kakor se kaže, pridelalo se bode letos precej hmelja in upati je, da se bode isti lahko in sigurno po višji ceni prodal, kot v minoletem letu. Da se bode pa to uresničilo in da nam bode naš pridelek zopet čast delal, treba bode paziti, da ga prav skrbno spravimo in posušimo. Včasih, ko še nismo imeli po Savinjski dolini novih sušilnic, pripetilo se je prav pogosto, da je bil hmelj premalo suh in da se je vsled tega pokvaril na dolgem potu na Češko in Nemško. Po novih sušilnicah pa pride hmeljar prav lahko v nasprotno gorje, ki se glasi: hmelj je zažgan. To pa se zgodi le po zanikrnosti sušilcev. Le-ti se ne drže strogo danega jim navodila; pogostoma zapirajo v svrhu hitrejšega sušenja vse dovodne zračne cevi in — nesreča je storjena. Hmeljarji, kateri nimajo zvestih sušil-

cev, naj torej to delo opravijo sami, ali jih pa naj zvesto nadzorujejo.

Da bode za čas hmeljskega obiranja zadosti obiralcev, bode hmeljarsko društvo — kakor vsako leto — začetek obiranja razglasilo po vseh občinah šmarskega, rogaškega, kozjanskega, sevniskega in brežkega okraja.

Izvršujoč sklep glavne skupščine, prosilo je društveno vodstvo oskrbnništvo rogaške, ravnateljstvo državne in južne železnice, da se hmeljskim obiralcem zniža vožnja cena za polovico. Med tem ko je ravnateljstvo južne železnice takoj ustreglo prošnji in sicer na progi Grobelno-Brežice, jo je oskrbnništvo rogaške železnice iz principijelnih razlogov odklonilo; ravnateljstvo državne železnice pa je prošnji le pogojno ugodilo. (gl. „Domovina“ št. 84 z dne 23. t. m.) Legitimacijski listki za južno železnico (Grobelno-Celje, oziroma Brežice-Celje) razposlali se bodo pravočasno dotičnim občinam.

Hmeljarsko društvo je tudi naprosilo c. kr. okrajno glavarstvo, da naj ukreni blagovoli, da bode c. kr. orožniki hmeljskim tatovom malo bolj gledali na „prste“. Ker bode hmelj imel lepo ceno, pazite hmeljarji sami skrbno na svoj pridelek. Pazite tudi na ogenj!

Društveno vodstvo.

— **Koledar veselje v gornji Savinjski dolini:** v nedeljo 29. julija v Gornjemgradu pri ugodnem vremenu čitalniška veselica na prostem, — v nedeljo 5. avgusta dvajsetletnica podružnice družbe sv. Cirila in Metoda v Gornjemgradu, — 12. avg. blagoslavljanje nove zastave in novega voza za moštvo požarne brambe n Rečici. Velika ljudska slavnost, — 19. avgusta desetletnica „Mozirske kočee“. Planinska slavnost pri koči. Zvečer veselica v Mozirju. O teh veselicah poročamo še pravočasno natančneje.

— **Iz vode so potegnili** Oskara Teichmanna, o katerem smo pred tednom poročali, da je utonil pri železniškem mostu v Savinji v Celju. Našli so ga med Zidanim mostom in Rimskimi toplicami.

— **Domač umetnik** za stavbo orgel je g. Ivan Naraks. V splošno zadovoljnost je izdelal v Celju in drugod po Spodnjem Štajerskem najtežavnejša dela. Nedavno je prevzel stavbo novih orgel z 12 spremenami v Šmihelu nad Mozirjem. Domačina toplo priporočamo!

— **Duhovske vesti.** Nastavljeni so gg. novomašniki: Ant. Tkanc v Št. Janžu na Drav. polju, Mih. Golob v Ljubno, Ant. Pinter v Vuzenico, Pavel Žagar v Stari trg, Jos. Ozimič v Novo cerkev. Prestavljeni so gg. kaplani: Viktor Preglej iz Vuzenice v Konjice, Štefan Belšak iz Nove cerkve v Žalec, J. Kavčič iz Ljubnega v Leskovec. G. Marko Tomažič, župnik na Pilštanju in načelnik okrajnega zastopa kozjanskega je imenovan za kn. šk. duhovnega svetovalca.

— **Sodnijske vesti.** Predsednik okrožne sodnije mariborske g. L. Perko je šel en mesec na dopust. Zastopa ga deželni sodni svetnik Woukan.

— **Vahtarica** javka in tuli, češ, da je razdelitev volilnih okrajev za nemške mestne mandate na Spodnjem Štajerskem krivična in da mora pasti. Tako je torej dala učena vahtarica še bolj učenega Wastiana, ki je sicer njen ljubljeneec, po prstih, in mu zažugala, naj bo vendar bolj priden in naj še bolj skrbi za svoje ljube spodnještajerske nemškutarje. Wastian je bil vsaj soudeležjen pri sestavi volilnih okrožij za tri nemške mestne mandate, zato velja njemu vahtaričina pridiga. Naj bi mu teknila.

— **Kam gremo v nedeljo?** — V Rožno dolino na ljudsko veselico, katero priredi bralno in pevsko društvo, — pa vsak, kdor le more — saj mu ne bode „zastonj“.

— **Iz Trbovelj.** V nedeljo, 22. t. m. nas je posetilo vrlo celjsko „Slov. delaysko podporno društvo“, katero nam je priredilo na vrtu g. Fortēja na Vodah narodno veselico in koncert. Divili smo se krasnemu petju izvrstno izvežbanih, sveže-mladih glasov pod vodstvom g. Grossa. Kako lep si ti, „Slovenski svet“! Zvečer so švigale visoko proti nebu krasne rakete, katerih čarobnost smo občudovali na stroške celjskih bratov. Gospod Rebek je s srčnimi besedami označil pomen delavskega in obrtniškega stanu, s katerim se že in se bode moralo še bolj, sosebno v narodnih vprašanjih računati. Zavzemal se je za bratsko ljubezen delavcev in osobito za trboveljsko delavstvo, kjer se mora ustanoviti centrala vsega narodno-slovenskega delavstva. Gromoviti „Živio“ so sledili tem res srčnim in odkritim besedam.

— **Šolske počitnice v konjiškem okraju** so vpeljane od 1. septembra do 1. novembra.

— **Ponesrečila pri streljanju** proti toči se je viničarka graščaka Poseka v Ločah; težko ranjeno so prepeljali v konjiško bolnišnico.

— **Posojilnico** snujejo v Žičah pri Konjicah. Zanimanje je veliko.

— **Z vilami napadel** je posestnik Franc Fideršek v Trnovcih pri Ptuj 16letnega dninarjevega sina Vinca Papeža brez vsakega vzroka ter ga je tako ranil, da je Papež nezavesten obležal.

— **Fram.** V vinogradih se je pokazala strupena rosa — škropite! — V pondeljek je pogorela Tementova hiša. Vzrok neznan. Bila je zavarovana.

— V sredo smo pokopali Antona Murko, enega najboljših šolarjev v Framu. — Letos je pri nas mnogo letovičarjev, med njimi profesorja dr. Dolar in dr. Ilešič iz Ljubljane. Zaradi tega je poskočila cena mesa kar za 8 v.

— **Maturanti c. kr. učiteljskega v Mariboru iz l. 1881.** se prijazno vabijo, da gotovo polnoštevilno pridejo dne 8. avgusta t. l. v Maribor k slavnosti 25 letnice mature, kjer bode zabavni večer v „Gambrinovej dvorani“ ob 8. uri zvečer. Prihodnji dan izlet v Kamnico. Natančneje tam. Tovariške pozdrave. Za odbor: **Porekar.**

— **Levo nogo zlomilo** je hlapcu Mat. Timovškemu pri Antonu Kobiju v Rušah. Ko je nakladal drva, mu je padel hlood na nogo in mu jo zlomil.

— **Požar.** V Hlaponcih se je sedemletni sinček Franc viničarice Ane Holc igral z vžigalicami na podstrešju hiše posestnika Vičar. Pri tem je užgal hišo, ki je zgorela s prizidanim gospodarskim poslopjem. Uničena je vsa krma. Živino in spodnji del hiše so rešili.

— **Levo roko je zmečkalo** dne 23. t. m. hlapcu Iv. Šoberju pri g. Thalerju v Št. Ilju v Slov. goricah, ker je po neprevidnosti prišel z roko v mlatilnico.

— **Umrl je v Ormožu** dolgoletni bilježniški uradnik g. Jakob Lukec. B. m. z. l.!

— **Otrok utonil.** Osemletni sin kočarja Reha iz Šardinje pri Veliki Nedelji se je šel pred par dnevi kopat v bližnji potok Ležnico. Ker je voda vsled povodnji tla izpodjedla in bila precej visoka, je deček zašel v globino in utonil. Iskali so ga sicer precej, a našli ga šele drugi dan.

— **Umrl je v Gracu** g. Karol Dostal, bivši krojaški mojster v Celju, najstarejši celjski meščan.

— **Samomor.** Dne 23. t. m. se je vstrelil v Radgoni c. kr. major 37. div. topničarskega polka g. Rudolf Gaube. Vzrok samomoru je neozdravljiva živčna bolezen.

Kranjsko.

— **Ljubljana sedež voja?** „Zeit“ poroča, da se bodo vojaške posadke v Galiciji polagoma zmanjševale, tako, da se opusti 10. voj v Przemyslu. Zato se pa ustanovi novi voj s sedežem v Ljubljani. Prihodnjo spomlad se baje premesti iz Przemysla 3. topničarski polk na Koroško, kjer se razdeli ob prehodih proti Italiji.

— **Družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani XXI. redna velika skupščina** se vrši v četrtek, dne 2. avgusta 1906 v Logatcu po sledečem sporedu: Odhod iz Ljubljane ob 5. uri 32 minut zjutraj. Dohod v Logatec ob 6. uri 30 minut. Od Trsta sem dohod ob 8. uri 20 minut. Po prihodu v Logatec v prostorih g. župana Lenassija v Gor. Logatcu zajutrek. Ob pol 10. uri dopoldne sv. maša. Ob pol 11. uri zborovanje na vrtu, ob neugodnem vremenu v salonu hotela „Kramar“ v Dolnem Logatcu. Po zborovanju skupni obed v prostorih hotela „Kramar“ ob 1. uri. Po obedu razhod po Logatcu in okolici. Ob 5. uri popoldne vrtna veselica v hotelu „Kramar“. Odhod iz Logatca ob 10. uri 27 minut zvečer proti Ljubljani; proti Trstu ob 6. uri 33 minut. Radi obeda se je vdeleženec zglastiti do 31. julija v hotelu „Kramar“. Kuvert brez pijače stane 3 krone.

— **Društvo slovenskih profesorjev.** Odbor tega društva, ki se je ustanovilo letos spomladi, je imel doslej štiri seje. Posvetoval se je o ferijalnih tečajih za srednješolske učitelje po vseučiliščih, o nastavljanju učnih moči na učiteljskih — konkretni slučaj je pokazal, da je bilo odborovo prizadevanje zaman — o ustroju meščansko-šolskega tečaja na ljubljanskem učiteljskem v šolskem letu 1906/7 in naših učiteljskih vobče. Urgiral se je misel o voljenem zastopstvu srednješolskega učiteljstva v deželnem šolskem svetu in se konstatira potreba, da se društvo briga za javno kritiko o posebnih profesorjih. Sestavil se je v dogovoru z akademiknimi društvi pregled vseh kandidatov, ki bi prihodnje šolsko leto mogli prevzeti supleturo, ter je društvo (blagajnik Vajda) prevzelo posredovanje med filozofski-absolventi in ravnateljstvi srednjih šol. Spisovanju šolskih knjig je posvetiti posebno pozornost, takisto šolsko-pedagoškemu delovanju „Slovenske šolske Matice“.

— **Nemška sodba.** Dunajski list „Die Zeit“ piše o otvoritvi nove železnice Jesenice-Trst:

„Narod z več nego milijonom duš, narod slovenski, se dviga iz svojega poluživljenja in poluveljave na ostrejo luc povišane aktualnosti v merkantilnem, industrijalnem in narodnem pogledu. In bodoči cesar izvršuje prvi-krat reprezentacijsko, potovanje tolike mere, ki ga približuje narodu od obličja v obličje, od roke v roko. Nadvojvoda Fran Ferdinand umeva jako natančno svoje dolžnosti.“

Slovenski element se je povsodi demonstrativno pojavljal. Potovanja so se udeležili slovenski politiki, tako tudi pozvani dvorni svetnik Šuklje. Slovenski novinarji so bili marljivo na delu, da so podali uzorna poročila in da so v nemali ljudstvo k „živio“-klicem, da so te klice pomnoževali, vodili. Ko je vlak prehajal postaje v počasnejem tempu, so opozarjali množico, ki je tvorila špalir, naj ne porabi smodnika svojega navdušenja že prvem vozu,

ampak pri zadnjem, kjer se nahaja glavna oseba. Čuti je bilo le „živio“ in „živio“. Tudi otroci so mahali z malimi narodnimi zastavami in vsklikali. Tudi iz ust učiteljc je bilo čuti navdušene „živio“-klice. Vsa proga je stala pod belo-modro-rdečimi zastavami: začeni pri telovaden v rdeči srajci in sokolovim peresom na čepici do zadnjega kmeta in železniškega delavca!

Tako piše list, ki je pravi tip tistega časopisja, katero je imelo za naš narod doslej vedno le zaničevanje in zasmehovanje. In približno v tem tonu so poročali tudi drugi neslovenski listi. To pomeni, kakor dobro pravi „Edinost“, „za nas veliko moralno zmago, ker s takim respektom se morda ni pisalo o nas še nikdar. Visoki gospodi sami je imponiral nastop Slovencev dne 19. t. m. ob progi Jesenice-Trst, in mi sami naj nimamo pred seboj spoštovanja?

— **Trtno uš** so konstatirali v občini Vreme na Notranjskem.

— **Jako rodovitna trta** se nahaja pri župnišču v Šmihelu na Kranjskem. Letos ima trta 514 večinoma dobro razvitih grozdov.

Koroško.

— **Volitve v deželni zbor** za vol. okraj Špital na mestu umrlega posl. Kotza so se vršile v sredo. Dobil je kršč. soc. kandidat Huber 4925, nemški nacionalec Hofer 3860 in soc. dem. Eich 1166 glasov. Pride do ožje volitve.

— **Žrtev poklica.** V Weissensteinu na Koroškem je vlak povozil žel. čuvaja Vidmana. Vlak mu je odrezal polovico glave, odtrgal desno nogo, sicer pa ga je vsega silno raznesaril.

— **V Dobu** bo prihodnjo nedeljo politični shod, na katerem govori tudi dež. poslanec Fran Grafenauer. Shod se vrši ob treh popoldne v Leitgebavi gostilni.

— **Učitelj Alojzij Dreo** v Dobrli-vasi je prejel častno svetinjo kot znamenje in priznanje njegovega 40letnega westega službovanja.

Primorsko.

— **Dva slovenska politična uradnika** proti slovenski trobojnici. Dostojno je pokazalo slovensko ljudstvo ob otvoritvi bohinske železnice nemški gospodi, da je gospodar na slovenski zemlji. Povsod so vihrale slovenske trobojnice, povsod so doneli navdušeni slovenski klici. Vendar sta se našla dva slovenska politična uradnika, ki sta se postavila v nasprotje z ljudstvom. Ta dva sta okrajni glavar sezanski Rebek in ondotni koncipist

Treo. Prepovedala sta pri sprejemu slovenske zastave, češ, da bi te Krašovcem škodovala. Slovenske trobojnice so politični oblastniki nasiloma odstranjevali. Ljudstvo pa, ki je imelo seboj trobojnice, so podili proč od železnice, kakor da bi se omadeževala, ako bi ob njej manifestiralo slovensko ljudstvo. Sprva se je mislilo, da sta Rebek in Treo na kak višji poziv tako ravnala. Zdaj je pa dognano, da nista imela za tako žaljivo ravnanje nikakega povelja od zgoraj. Ravnala sta docela po svoji volji najbrž seveda v prepričanju, da si zaslužita s tem križec in časti! Vodilo ju je v strastnem boju proti slovenski zastavi le tisto štreberstvo, za katero take vrste „Slovenci“ prodajajo svojo slovensko dušo in slovensko poštenje. Kdorkoli ima le iskrico slovenskega čuvstva v tebi, ne bi mogel nikdar zagrešiti nad svojim narodom tako ostudnega greha.

— **Vtonil v Soči.** V torek popoldne se je šel s par tovariši v Sočo kopat 23 letni krojač H. Lastič iz Gorice. V vodi ga je prijel krč ter je vtonil. Eden njegovih tovarišev ga je skušal rešiti, toda ves trud je bil zastonj.

— **Morskega volka** so srečali ribiči blizu Pulja. Podil se je za tropom delpinov; ko so pa uvideli, da plava volk še vedno v nevarni bližini, ubrali so jo kar najhitreje proti obrežju. Sodijo, da je zver tisti morski volk, ki so ga videli v vodovju ob Čresu.

— **Poskus samomora.** 21letna lahkoživka Francička P., stanujoča v ulici dei Fornelli šte. 6., je včeraj v jutro s samomorilnim namenom pila neko razjedajočo strupeno tekočino, v kateri je bila prej raztopila nekoliko glavice žveplenk. Pozvali so zdravnika z zdravniške postaje, ki je hotel nesrečnici izprati želodec, a ker se je ona temu uprla, jo je dal nemudoma odnesti v mestno bolnišnico, kjer so ji zdravniki vendar izprali želodec in jo tako rešili smrti.

Svetovne vesti.

— **Velik požar** je uničil v sredo 75 hiš v vasi Scheid v kontonu Graubünden na Švicarskem. Zgorela je tudi cerkev, pošta in šola.

— **Cesar obišče Prago**, kakor poroča praška „Politik“, dne 10. oktobra t. l.

— **Silni vihar** je uničil v sredo velik del vasi Fournau (Furnó) v savojskem delu Francoske, 50 hiš je nesposobnih za stanovanje. Več ljudi pogrešajo.

— **Grof Osvald Thun** je zaradi bolehnosti odložil načelnništvo ustavovernega veleposestva.

— **Vsi budimpeštanski mlini** za žito so v sredo ustavili delo in odpustili delavce. 3000 delavcev postane brez dela.

— **Ognjenik na otoku Stromboli** je zopet začel delovati. Lava je preplavila vas Gimestra. Prebivalci so zbežali. Otok je v nevarnosti.

— **Nadvojvoda na češkem vseučilišču.** Nadvojvoda Karel, najstarejši sin nadvojvoda Otona, pride prihodnji zimski tečaj poslušat predavanja na nemškem in češkem vseučilišču v Pragi.

— **Pariška policija** zahteva šurno službo in popolni nedeljski počitek.

— **V jezero je padel vlak** pri Spokaneju (Amerika) ter je 11 oseb utonilo.

— **Grozna smrt.** 75letna vdova Terezija Kuhar v Jazvinu na Hrvatskem je sama živela. Te dni si je zvečer prižgala svečo ob postelji in zaspala. Od plamena se je vnela obleka in postelja ter naposled cela hiša. V ognju je starica našla grozno smrt in je ostalo od nje samo par kosti in črepinja.

— **Dva otroka utonila pred očmi** staršev. Pilar Vincencij Bocek v Sisku se je šel kopat z ženo in tremi sinovi. Otroci so skočili v vodo. Ko se je Bocek ozrl za njimi, so mu vsi trije izginili. Skočil je za njimi in rešil enega, dočim sta ostala dva utonila in so ju mrtva potegnili na suho.

— **Ljubico je umoril** 20letni Oger Henrik König. Po neki hudi sceni radi ljubosumnosti je vročerkvnež zasadel nož v srce svoji ljubici, 22letni Rozi Sarvary.

— **Obsodba generala Stesolja na smrt** je razburila vojaške kroge na Japonskem ter jo smatrajo za justični umor. Oblegalci Port Arturja, posebej general Nogi, so uverjeni, da je padeč Port Arturja zakrivilo rusko brodovje v Port Arturju, ki je lepo čepelo v luki, namesto da bi se bilo bojevalo.

— **Glavni poštni ravnatelj** ponesrečil v planinah. Kakor javljajo iz Inomosta, je na Brennerju padel z neke skale in si zlomil nogo glavni poštni ravnatelj sekcijski načelnik, dr. vitez Wagner-Jauregg.

— **Mesto umrlega Ferd. pl. Saara**, nemškega pesnika in člana gosposke zbornice avstrijske, ki se je nedavno, kakor smo sporočali, sam usmrtil, bo poklican v gosposko zbornico baje nemški ljudski pisatelj Peter Rosegger.

— **Veliki požari.** Iz Londona poročajo od 21. t. m.: Danes zjutraj je nastal grozen požar v zalogah špirta tvrdke Watson v Dundee v Škociji. Škdo cenijo na 12 in pol milijonov frankov. — „Daily Telegraph“ pa poroča iz Tokija, da je v Jokohami nastal velik požar, ki je upepelil 1000 japonskih hiš. Zgorelo je več otrok.

— **Železniški nesreči.** Ko je vozil ekspresni vlak Great Northern čez deaverski most, se je slednji podrl. Življenje so izgubile tri osebe. — Na Sedboart-Air progi, Severna Karolina, sta trčila osebni in tovorni vlak. Mrtvih je 23 oseb.

— **Roparski napad na tovorni vlak.** Ne daleč od Budimpešte je napadlo 20 do 30 roparjev med postajama Rakos in Engelsfeld tovorni vlak. Vlak so ustavili, udrli v vozove in odnesli vse tovore. Vlakovo spremljajoče osobje, 16 mož, je bilo brez moči. Škoda ni znana, ker so odnesli tudi vse listine.

— **Poljedelsko stavko ob žetvi** so končali 21. t. m. v mnogih občinah vzhodnih galiških okrajev Brzezay, Rohatyn, Podhajce, Ridki, Tlumacz in Czortkow.

— **Žalostna skupna smrt očeta in hčere.** Pri Kolinu se je unela obleka neki slepi deklici. Na pomočklice je prihitel oče, ki je pa strahu takoj umrl, ko je zagledal gorečo deklico. Otrok je pa zgorel, ker ni bilo nobene osebe, da bi ga otcla.

— **Albanski jezik v avstrijski vojski.** „Pr. Crv. Hrvatska“ poroča, da so tudi častniki v Dalmaciji prejeli nalog, naj se uče albanskega jezika in da so neki častniki v Dubrovniku že pričeli z učenjem.

Izvelec iz poljedelskih poročil.

Da, da, vročina! Če me je kdo v preteklem vročem poletju vprašal:

Kaj bi, posebno pri delu na polju, proti hudi žeji storil, tedaj sem mu priporočil, kar s tem vsem mojim bralcem priporočam; poizkusil je in se mi zahvalil za dober svet in se na-dejam, da bode marsikateri bralec teh vrstic, čeprav samo v mislih, storil isto, ako poskusi sam.

Vzemi, sem mu rekel, 1 liter vode, primešaj ji eno polno žlico, približno 15—20 gramov „Frankovega“ pri-datka k kavi, katerega ima tvoja žena itak v kuhinji, in kuhaj to dobrih 5 minut, potem postavi ta prevrteč na stran za 5 minut da se ščisti, na to pa odliv prevrteka postavi v klet, da se shladi (če ti bolje ugaja, lahko prideneš nekoliko sladkorja) in ga vzemi potem v steklenici s seboj na polje. — Najbolje je, če steklenico zagrebeš na kakem senčnatem prostoru, potem bode ta okrepujoča pijača ostala dolgo časa hladna.

Ako si žejen, popij precejšnji požirek tega mrzlega „Frankovega“ prevrteka in čudil se bodeš, da te žeja ne bode zopet nadlegovala dolgo časa.

„Frank“ toraj ni samo najboljši pridelek k kavi, ker kot tak je itak splošno poznan, temuč tudi prav primerno sredstvo za žejo. (312) 3-2

Zacherlin

pomaga izbornu kot nedo-sežen uničevalec mrčesa.

Kupi samo v steklenicah.

Celje: Gustav Stiger, Victor Wogg, Alois Walland's Nf., Carl u. Frid. Teppel, Milan Hočevar, Josef Matič, Anton Ferjen, Franz Zangger, Anton Topoljak, Feri. Jakowitsch, Anton Kolenc.	Celje: Franz Pečnik, Franz Ranzinger, Rauscher Adler Ap., Johann Ravnika, Otto Schwarzl & Co., Josef Srimz, Franc Urch, Johann Lauric, Dobrna: Josef Sikošek, Braslovce: Johann Pauer, Ant. Plaskau, Videm: Joh. Nowak.	Konjice: Franz Kupnik, Vojnik: Franz Zotti, Hrastnik: Paul Bauerheim, Konsumno društvo, Josef Wouk, Ljubno: Joh. Filipič, F. X. Petek, Sevnica: S. F. Schalk, Ludwig Smole, Anton Verbič, Trg Lemberg: Fr. Zupanič, Gomilsko: Franz Cukala.	Trg Laško: Andr. Elsbacher, Carl Hermann, Planina: Ludw. Scherschker, F. Wambrechtsteiner, Michael Jazbinšek, Gorajgrad: Jacob Božič, Franz Scharb, Poljane: Ferdinand Ivanus, Farnz Kaučič, A. P. Krautsdorfer, Anton Schwetz, Carl Sima.	Mozirje: Leopold Vukič, Rudolf Pevec, Pristova: Marie Suppanz, Anton Suppanz, Brežice: Franz Matheis, Joh. Plinterio, Uršič & Lišej, Franz Varlec, Žalec: Adalbert Globočnik, Adalbert Geiss, Vincenc Kveder, Vitanje: Anton Jaklin.	Trbovlje: Konsumno društvo, Franz Dežman, Anton Krammer, Jos. Mahkovec, Jos. Moll sen., Johann Müller, Jos. Sporn, Velenje: Ulrich Lager, Carl Tischler, Josef Wutti, Št. Jurij: F. Kartin nasl., J. F. Scheschkerko.
---	--	--	---	---	--

1 soba in velika kuhinja

za sedlarja se takoj odda na dobro upeljanem kraju. Več pove

Jos. Kač posestnik

(402) 1 Bukovžlak, št. 34

Adalbert Globočnik

trgovec v Žalcu, naznanja, da je njegov pomočnik

Emanuel Pfeifer

iz njegove službe odšel.

(405) 1

Trgovina

že dolgo let dobro idoča, z velikim prometom v sredini Savinjske doline na lepem prostoru blizu farne cerkve, se da s 1. Januarjem v najem; zraven je tudi veliko skladišče, in krasno (401) lepo stanovanje. 6-1

Naslov pove Upravništvo Domovine.

Travnik.

1 1/2 orala velik, parcele števil. 280 in 281 v občini Škofja vas se po ugodni ceni proda. Poprašati je pri

R. Senica v Žalcu.

Iz prijaznosti da pojasnila tudi gospod

Anton Brezovnik v Vojniku.

(400) 3-1

40%

manj delavske sile potrebujejo gasilna društva pri bri galnicah najnovejšega sistema in prenosom ravnoteža, odlikovanega v Pragi na zastavi leta 1903, izumitelja in tvorničarja

R. A. Smekala iz Smichova. Podruž. Zagreb.

Ti stroji delajo desno in levo, eno in dvomlazno 30 do 35 m maza! Skladišče vseh potrebnih. Tudi na obroke.

S spoštovanjem (104) 26-15

podružnica R. A. Smekal.

F. Sevčik

puškar v Ljubljani Židovske ulice št. 7

(394) 10-2

Naznanilo.

Dne 29. t. m. otvorim v novo urejene gostilniške prostore v Žalcu št. 86.

Pri tej priliki priporočam se slavnemu občinstvu za mnogobrojen obisk ter se bodem potrudil postreči cenj. gostom z pristnim naravnim vinom, vedno (397) svežim pivom in jedila. 2-2

Z odličnim spoštovanjem

Ivan Perger, gostilničar

Cunard Line.

Najboljša in najcenejša, zelo pripravna vožnja

v Ameriko!

Vsaki 14 dni vozijo

Trst-New-York

parniki z dvema vijaki in brezžičnim brzojavom opremljeni, 10.000 ton naseči. — Pojasnila in vožni listi se dobijo pri zastopniku:

ANDREJ ODLASEK, Ljubljana Slomškove ulice št. 25.

Bližnji odhodi parnikov iz Trsta: **SLAVONIA**, ponedeljek 30. julija 1906. **PANNONIA**, ponedeljek 6. avgusta 1906. **CARPATIA**, ponedeljek, (1) 2. avgusta 1906. 43

Gostilna

3/4 ure od Celja ob okrajni cesti, obstoječa že nad 100 let, je poleg posestva, novo zidane hiše in gospodarskih poslopij naprodaj. Naslov se izve pri (392) upravništvu tega lista. 3-2

Dva fanta

od poštenih starišev s primerno šolsko izobrazbo se sprejmeta **Antona Kolenca v Celju.**

Istotam sprejme se tudi **gospodična** ki je v spece-rijski stroki **popolnoma izurjena.**

Hmelj

na štangah kupi Anton Kolenc v Celju.

Spreten učitelj na

glasovirju

želi poučevati v Celju.

Naslov pri „Uprav. Domovine“.

Zvezna

se priporoča velečastiti duhovščini, slavnemu učiteljstvu, pisateljstvu in p. n. občinstvu za vsakovrstno izvrševanje tiska od navadne do najmoderneje oblike. — Ker je bogato založena z najmodernejšimi črkami in okraski ter opremljena z motornim, oziroma električnim obratom, lahko izvršuje največja dela v vsaki množini in v kratkem času okusno in ceno. — V zalogi ima in tiska v več barvah izdelane krasne **diplome.** — Dalje: uradne tiskovine, kuverte, račune, pismene papirje, vizitke, cenike, etikete, bolete, brošure, časopise, knjige, cirkularje, lepake, opomine, vabila, podobice, spovedne listke, razglednice, hranilne in zadružne knjižice, poročna naznanila, molitvenike, mrtvaška naznanila, ter sploh vse v tiskarsko stroko spadajoče stvari. **Zvezna knjigovoznica** se priporoča velečastiti duhovščini, slavnemu učiteljstvu, župnijskim in občinskim uradom, krajnim šolskim svetom, posojilnicam ter cenj. p. n. občinstvu, pisateljstvu za vezavo vsakovrstnih knjig v priznane trpežne cenah. Vzorci na razpolago. — Vezava različnih liturgičnih knjig, kakor „Missale Romanum“ itd. — Istotako se vežejo zapisniki za posojilnice, hranilnice, občinske, župnijske, šolske in druge urade najtrpežneje v usnje in gradl ter se lahko odpirajo; izdeljuje tudi fascikle za dolžna pisma, pristopne liste, menice itd. Posebno se priporoča slavnim bralnim društvom, čitalnicam, šolskim in drugim knjižnicam za vezavo knjižničnih knjig, katera se solidno in trpežno izvršujejo; pri večjih naročilih naenkrat primeren popust. — Vezava prirobnikov kakor tudi finejših molitvenikov. — Sprejema vsakovrstna galantejska dela, priprosta kakor tudi najfinejša. Ker je opremljena z najzgodovnejšimi in najmodernejšimi stroji, okraski in drugim orodjem, izvršuje vsa dela kar najhitreje in solidno po zmernih cenah. — Vse posiljatve in naročila je naslavljati le: **Zvezna knjigovoznica v Celju.**

tiskarna

v Celju

Hotel „TRIGLAV“ na Bledu.

Podpisani priporoča svoj narodni hotel „TRIGLAV“ ob kolodvoru — z najlepšim razgledom na jezero — slavnemu občinstvu posebno potnikom in izletnikom. Pripravljenih je 22 sob za prenočišče.

(404) 2-1

JAKOB PETERNEL.

Trgovina s papirjem, pisalnimi in risalnimi potrebščinami

prodaja c. kr. šolskih knjig in igralnih kart

Zvezna trgovina

Celje, Rotovška ul. št. 2

priporoča

kancelijski, konceptni, pismeni, dokumentni, ministrski, ovitni in barvani papir.

Umetalni ogenj lampijoni
Koriandoli (Confetti) Serpentine
Papirnati krožniki Papirnate servijete

svinčniki kamenčki
peresa tablice
peresniki gobice
radirke črnilo

Trgovske knjige

v vseh velikostih črtane, z eno ali dvema kolonama, v papir, platno, gradl, ali pol usnje vezane.

Odjemalne knjižice po raznih cenah.

Največja zaloga vseh tiskovin

za občinske urade, šolske svete, učiteljstvo, župnijske urade, okrajne zastope, užitniške zastope, hranilnice, posojilnice, odvetnike, notarje in privatnike.

Lastna zaloga šol. zvezkov in risank.

Papirnate vreče vseh velikosti po originalnih tovarniških cenah. ♦♦♦♦♦♦♦♦

Stambilje pečatniki, vignete, (Siegelmarken) za urade in privatnike izvršujejo se v najkrajšem času.

Dopisnice umetne, pokrajinske in svetlicami od najpreprosteje do najfinejše izpeljave. ♦♦♦♦

Albumi za slike, dopisnice in poezije.

Zavitke za urade v vseh velikostih.

Ceniki za tiskovine in pisarniške potrebščine so brezplačno na razpolago. -----

Trgovci in preprodajalci imajo izjemne cene.

Priznana dobro blago. ♦ Solidna in točna postrežba.

Kupujte narodni kolek!

Štiri izložne omare, veliko ogledalo, velika nova bano za kopanje in velika kletka se takoj odda pri P. Kostiču v Celju. 152-25

Na Dobrni pri Celju odda se takoj stavba svinjskega hleva pri župnišču potom 5-5

(887)

zniževalne dražbe.

Delo je proračunjeno na 5000 K. Dražba se vrši v nedeljo, 29. julija v občinski pisarni popoldne ob pol 4. uri. — Načrt in stroškovnik sta v župnišču na Dobrni na razpolago.

Cerkveno konkurenčni odbor na Dobrni dne 11. julija 1906.

Franc Jevnišek, načelnik.

Potnikom v Ameriko v prevdarek!!

Potnikom v Ameriko v prevdarek!!

Najstarejša tvrdka za špediranje potnikov

ZWILCHENBART

BASEL (Švica) Centralbahnplatz št. 9

sprejema potnike za linijo čez Pariz-Havre po najnižjih cenah; — vožnja na morju le 6 do 7 dni; odhod parobrodov redno vsako soboto. — Za večjo gotovost, da se potniki vkreajo, spremlja jih eden uradnikov do Havre. — Govori in piše se v vseh jezikih. Kdor hoče potovati, naj se pismeno obrne zanesljivo na nas in sprejel bode brezplačno najboljša pojasnila. (32) 52-30

Najprimernejša darila za godove, birmo itd. so

Singerjevi šivalni stroji

za domačo porabo in obrtne svrhe vsake vrste.

Velika trpežnost in vzorna konstrukcija usposobljajo

Vsak šivalni stroj ima varstveno znamko.

stroje do najvišje tvornosti ter so vsakomur v uporabo.

Brezplačni pouk v šivanju in vseh načinih modernega in umetnega vezenja

Singerjevi šivalni stroji so na največjih svetovnih razstavah odlikovani z največjimi priznanji.

Singer Co. delniška družba šivalnih strojev CELJE, Kolodvorska ulica šte. 8. (20) 52-29

Vizitnice priporoča Zvezna tiskarna.

POZOR!

POZOR!

JOS. LAMPRET, ŠOŠTANJ mizararska delavnica s stroji

priporoča svoje veliko zalogo popolnoma izgotovljenih OKEN, v velikosti do 1'50, 1'60, 1'70, 1'80, 1'90 in 2 m po konkurenčnih cenah. VRATA istotako izgotovljena v velikosti od 2, 2'20, 2'30 2'40 m. V zalogi je zgotovljeno pohištvo.

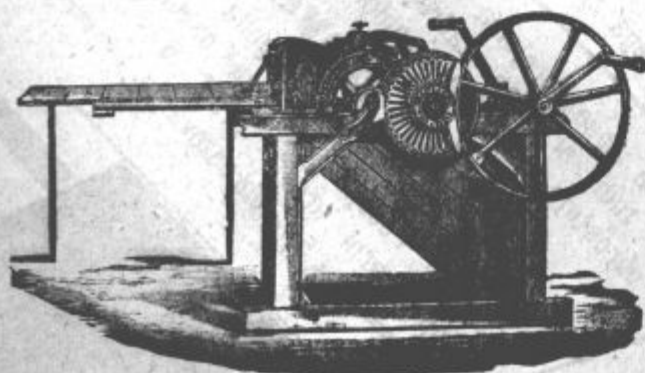
Zagotavlja solidno in točno postrežbo. Načrte za okna in vrata pošilja na ogled.

Zoper ogenj in vlom varne blagajne in šivalne stroje kupite pri meni najceneje.

Zanesljivo najboljše poljedelske stroje

kakor mlatilnice na roko in gepelj, čistilnice (pajkle), slamoreznice, mline za sadje in grozdje, vinske in sadne stiskalnice priporoča v bogatej izbi

trgovina z železnino „Merkur“
P. MAJDIČ, Celje

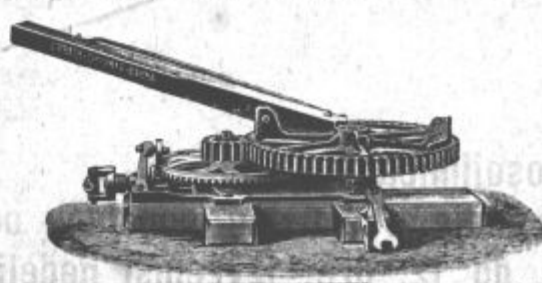
ter pošilja na željo cenike zastoj.

Posebno opozarjamo na omare za led, stroje za izdelovanje sladoleda in surovega masla, ter razno kuhinjsko opravo.

Lepa kuhinjske posode iz čistega nikla zdravniško priporočena.

Vlačne grablje

najvapešnejše poljedelsko orodje, s katerimi ena oseba lahko toliko naredi, kakor z navadnimi 6 ljudi.

Traverze, cement, železo za vezi, cevi iz kamenščine, strešna lepenka, sesalke in vodovodne naprave

Nepremičljive vozne in

komatne plaste so v zalogi.

Južnoštajerska hranilnica v Celju

naznanja, da je **znižala obrestno mero od 1. pro-**
sinca 1905 pri zemljiških posojilih od pet na

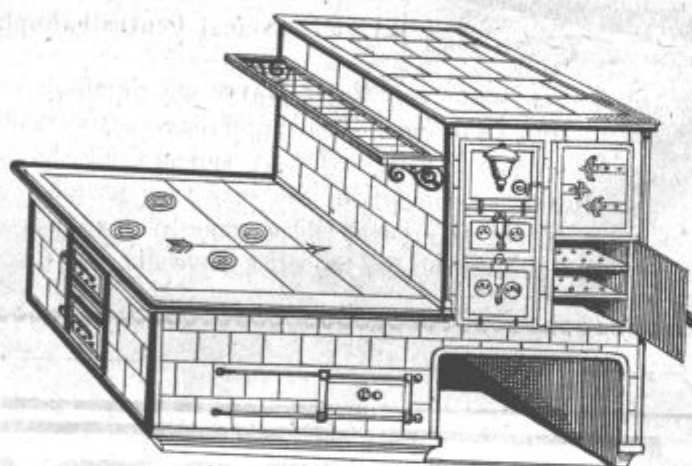
štiri in tričetrt odstotke

Za **občinska in korporacijska posojila** v okrajih
 Gornjigrad, Sevnica, Šoštanj, Šmarje in Vransko pa od pet na

štiri in pol odstotke.

(43) 50—28

Obrestna mera za **hranilne vloge ostane** kot dosedaj **4 %**.

RAZLIČNE TEHTNICE.

ŠTEDILNA OGNJIŠČA,

USA KOVRSTNE VODOVODE,

Izdelujem nove ter popravljam
 tudi stare, bodisi decimalke,
 premostne ali sploh vsake vrste
 tehtnic.

vsakovrstna, velika in najtinejša, kakor
 tudi mala in prosta, izdelujem sam. Za
 ista prevzamem tudi nabavo pečnic, kakor
 tudi zidarska dela z jamstvom dobrega
 izršila. — Štedilna ognjišča imam vedno v zalogi; po poslani meri se ista hitro izrše.

bodisi iz studencev, vod-
 njakov ali hidravličnimi
 vidri, odkoder se voda lahko
 poljubno napelje bodisi v

PREVZAMEM POPOLNO NAPRAVO KOPALIŠČ,

mostiče, železne cvetličnjake, verande, stopnice, ravne ali okrogle.

USA KOVRSTNE ZELEZNE OGRAJE

(tudi iz žice), n. pr. za stopnice, cerkve, šole, grobove, vrtove in
 zasebne hiše itd. — Železna vrata za prodajalne in
 skladišča ali pokopališča. — Popolnoma železna
 okna, primerna za vsako stavbo, osobito za tovarne, skladišča ali hleve, napeljava strel vodovodov itd.

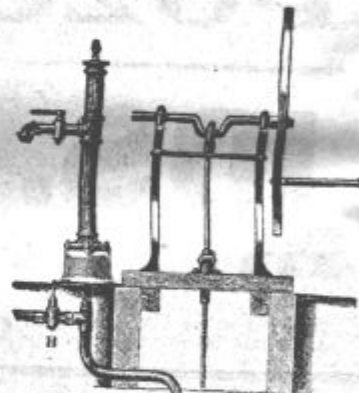
Sploh izvršujem vsa stavbinska in umetniška v mojo stroko spadajoča dela
 po tovarniških cenah.

Priporočam se za obilno naročbo

(19) 52—30

Ivan Rebek,

stavbeni in umetni ključalničar
 OELJE, Poljska ulica št. 14.

Posojilnica v Celju v lastni hiši „Narodni dom“

Posojilnica v Celju uraduje vsak dan
 dop. od 9. do 12. ure, izvzemši
 nedelje in praznike.

POSJOJILNICA v CELJU, ki je bila leta
 1881 z neomejeno zavezo ustanovljena,
 šteje sedaj nad 4100 zadružnikov,
 kateri imajo vsega nad 88.000 kron
 vplačanih deležev ter ima sedaj nad
 6 1/2 milijona kron hranilnih vlog in nad
330.000 K
 rezervnega zaklada.

Hranilne vloge sprejema od vsakega,
 če tudi ni član zadruge ter jih
 obrestuje po 4 1/4 %; posojilnica plačuje
rentni davek
 sama, ne da bi ga odtegnila vlaga-
 teljem. Posojila daje na osobni ali
 hipotekarni kredit proti 5 1/2 % in
 5 % obrestovanju.

Posojilnica v Celju
 uraduje vsak dan dopoldne od
 9. do 12. ure, izvzemši nedelje in praznike.